

18. Oct. 1842

FACTS

Date:

18. Oct. 1842

Page number:

Dagbog A, side 82

TRANSCRIPTION

18 Oct

Igaar Eftermiddags havde jeg den Glæde at gjense den kjære Skovgaard

¹ frisk og vel efter et langt Ophold i Frederiksborg.

¹ Malerkammeraten P.C. Skovgaard (1817-1875).

82. vel neppe selv end nu naet fortal. Ak, hvilken Velsignelse
maa det dog være at kunne træste Andre og sige: Ven, j
forstaaer din Kummer, j har selv lidt, hvad du nu lider,
men vær tro indtil Enden og du skal finde Klarhed. - for
dette er min Tro, lad mig derfor tile med de varmeste Bøn-
sker om at befries ved Døden, hvor lidt moden er j.
Lad mig, gode Gud! blive tro og stride Itruden tilende, j
vil da blive glad og glad paa mine gamle Dage, j har
jo ogsaa altid troet, at j blev gammel. - Men, al gode Gud!
lad mig ikke blive gammel i Sygden - heshjærn den spræde
Spræde i mit Hjerte, som du selv har medtaget, giv Bogen
og Sael skin, at den maa trives og grovge til et sundt
og kraftigt Træ, hvorind j i Alderdømmen kan finde
Klarhed, da skal min Tale være som Luvsang til din Gode-
hed vil j elske og mine Medmennesker og dog velsigne
den Stund, da kaldes mig herfra til det evige Liv! -

1800

Igaar Eftermiddags havde j den Glæde at gjensee den kjære
Kæreste frisk og vel efter et langt Ophold i Frederiksberg.

1900

Alvor lidt hører der dog til at gribe heelt forstyrrende ind i en
Families Oe og Vel. Min Moder kunde nu leve med Spar-
hed, den træn er saak til det hie igjennem, af sine 800 Baler
aarlige Bud kom over; men nu faldet Joachim igjennem ved
den lille Gænnen fra yngste til næst yngste Klasse paa Land-
akademiet. Han maa best dufræ, hvor han havde Alt frit
og nu skal Moder singe for ham. Det ser ind som en
Mundighed dog vil det gæde; men det ser det ikke ind som